

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Christum eos vt plurimum ad se admittere, quos mundus aspernatur. 57.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](#)

cis adhiberi solet, ab ipsa quoque aduersitate admonetur, ut submissè de se sentiat. Tribulatio enim, inquit Gregorius, aurem cordis aperit, quam prosperitas mundi s̄æpe claudit. Itaque magistri cuiusdam vice illis est, qui ex ea utilitatem capere norunt. Eaque de causa Crœsus ad Cylum dicebat: Et si molestiā mihi calamitates meæ attulerūt, eqdē tamen mihi doctrinæ loco fuerunt. Id quod elegantius ab Herodoto effertur ob eam affinitatem, quæ est inter hęc duo vocabula, παθίματα & μαθίματα.

Herodot.
lib. I.

Christum eos ut plurimum
ad se admittere, quos
mundus asper-
natur.

57.

Quid mœres quod te mundus fastidit & horret,

m

S A C R A

*Te cruciat miris insequiturque modus?
Erigit te mundus quos auersatur et edit,
Excipit hos Christus, colligit atque sonet.
Sic nempe a Domino crudeli barbarus ager
Linquitur immitti conteriturque fame.
Ast hunc inueniens soboles Iessa, benignè
Excipit, atque auido pellit ab ore famem.*

S C H O L I A.

*Quid mæres) Hoc carmen ad
rum consolationem tendit, q
quod mundi sapientia, opib
honoribus careant, aut aliis v
rebus, quas ille stulte miratur,
suspicit, contemni ac reiicis
minorisque quam vermes astim
ri. Et tamen de huiusmodi hom
nib⁹, quos mūdus pro quisqui
habet, Deus persepe vasa elec
tis efficit. Quéadmodū nobis
Amalecitā illū puerū in typō
mōstratur, qui cū ob aduersa
letudinē a domino relict⁹ fuit
a dāuide humanissimē excep
Lib. 5. est. Id quod exponēs Gregor⁹*

ANTHOLOGIA 90

nobis hinc significari docet, eos *Moral.*
ut plurimū benignissimè ac sua- *cap. 29.*
uissimè à deo excipi, quos mūd⁹
reiicit & aspernatur. *Quod etiā Iean. 9.*
hinc patet, quod Ioānes de cæco
nato scribit, qui cū turpiter ac per
summā contumeliā à Scribis &
Phariseis è synagoga eiect⁹ fuī-
set, cōfestim Christum obuiū ha-
buit, ingentique ex eius verbis
consolatione affectus est.

Deum supra res omnes aman-
dum esse.

58.

Fœmina si pulchram capiens à coniuge gemmam,
Præ gemmae nimio spernat amore virum,
Ecquis erit, qui non hanc execretur. Et omni
Dignam odio, dignam suppliciō que putet?
Heu nos iste notat mutato nomine sermo,
Plenāque perfidiae pectora nostra ferit:
Innumeris qui cum donis cumulemur in horas,
Præferimus danti munera sumpta Deo.

S C O H L I A.

Fœmina si pulchram) Argumen- *Traet. 2.*

m ij